

גלִידו דְּלֵהוּן וְנִגְדִין, כְּדִין אֶתְשַׁקֵּין כְּלֵא. בְּגִין דְּחִמִּימוּ דְדָרוּם שְׂרָאן מִיָּא, וְכִלְהוּ מִתְחַמְמִי וְחֻדָּאן לְמִשְׁתִּי מִהֵהוּא קָרִירוּ דְצָפוֹן, דְהוּהוּ לֹון בְּקֻדְמִיתָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב וַיִּחַמְנָה. וַיִּחַמְנָה, וְהָא (וְלֵא) כְּתִיב וַיִּחַמְנוּ. אֶלָּא דְאִינוּן כְּלֵהוּ נִוּקָבִי.

וְעַל דָּא אֶתְפּוּזוּן יַעֲקֹב, לְמַעַבְד עוֹבְדָא בְּחֻכְמַתָּא, וְדָא הוּא דְכְּתִיב (בְּרַאשִׁית ל) וַיִּקַּח לוֹ יַעֲקֹב מִקַּל לְבָנָה לַח וְגו'. פְּתַח (נ"א רַבִּי אֲלֵעָזָר) וְאָמַר (תְּהִלִּים קל"ה) כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה יִשְׂרָאֵל לְסַגְלָתוֹ, תָּא חֲזִי כִי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה, עַד פָּאן לָא יִדְעֵנָא מָאן בְּרִיר לְמָאן, אִי קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּרִיר לִיה לְיַעֲקֹב, אִי יַעֲקֹב בְּרִיר לִיה לְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. אֶלָּא מִמַּה דְגָלִי קָרָא, יִדְעֵנָא דְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נְטִיל לִיה לְיַעֲקֹב לְעַדְבֵיהּ, דְכְּתִיב, (דְּבָרִים לב) כִּי חָלַק יְיָ עִמּוֹ יַעֲקֹב חֶבֶל נִחַלְתּוֹ.

אִזּוּ הַכֵּל מְשַׁקִּים, מִשּׁוּם שְׁהַחֵם שֶׁל הַדָּרוֹם מִפְּשִׁירִים הַמַּיִם, וְכֵלִם מִתְחַמְמִים וְשִׁמְחִים לְשִׁתּוֹת מֵאוֹתוֹ הַקָּר שֶׁל הַצָּפוֹן שֶׁהִיָּה לָהֶם בְּרַאשׁוֹנָה. זֶהוּ שְׁפָתוֹב וַיִּחַמְנָה. וַיִּחַמְנָה, וְהָרִי [וְלֵא] כְּתוֹב וַיִּחַמְנוּ. אֶלָּא שְׁהֵם כְּלֵם נְקֻבוֹת.

וְעַל זֶה הַתְּפִזוּן יַעֲקֹב לַעֲשׂוֹת מַעֲשֵׂה בְּחֻכְמָה, וְזֶהוּ שְׁפָתוֹב וַיִּקַּח לוֹ יַעֲקֹב מִקַּל לְבָנָה לַח וְגו'. פְּתַח [רַבִּי אֲלֵעָזָר] וְאָמַר, כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה יִשְׂרָאֵל לְסַגְלָתוֹ. בָּא רָאָה, כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה, עַד פָּאן לָא יִדְעֵנוּ מִי בָּחַר אֶת מִי - אִם הַקֻּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בָּחַר אֶת יַעֲקֹב, אִם יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ אֶת הַקֻּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֶלָּא מִמַּה שֶׁגָּלָה הַכְּתוֹב יִדְעֵנוּ שֶׁהַקֻּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נְטִל אֶת יַעֲקֹב לְגוֹרְלוֹ, שְׁפָתוֹב (דְּבָרִים לב) כִּי חָלַק ה' עִמּוֹ יַעֲקֹב חֶבֶל נִחַלְתּוֹ.

תּוֹסַפְתָּא

הַקֶּשֶׁר שֶׁל הַקֶּשֶׁר הַטְּהוֹר הִיָּה עוֹלָה לְפָנַי וּלְפָנַי טָרַם שְׁמֵצָא מְקוּם לְבֵית מוֹשְׁבוֹ. אוֹתוֹ מְקוּם אִינוּ מְקוּם, לָא נִמְצָא לְמַעְלָה וּלְמַטָּה, נֶאֱבָד מִן הַכֵּל. אֲבָדוֹן הוּא מִן הַכֵּל, אֲבָדוֹן זָכַר. סַמָּא"ל שְׂיָצָא מִהַתּוֹף שֶׁל הַחֹזֶק שֶׁל יִצְחָק, אֲבָדוֹן וּמָוֶת הִיא הַנְּקֻבָּה שֶׁלּוֹ, הַנְּחַשׁ הַקֶּדְמוֹנִי, אֲשֶׁת זְנוּנִים, שְׁפָתוֹב (מְשָׁלִי ה) רַגְלֵיהּ יִרְדוֹת מוֹת. וְאֵלִין תְּרִין, וּמָוֶת - שְׁמַעוּ אֶת תַּקְוָה רְצוֹן הַמְּלָךְ.

הַסּוּד וְהַסְתַּר [הַסְתַּר] הַנְּסֻתָר הַעֲלִיּוֹן נֶאֱבָד [הַסְתַּר] מִהַכֵּל, טְמִיר מְרַעֲיוֹנוֹת [מְעִינִים] וְהַרְהוּרִים. [מִי] שְׁנַמְשֵׁד אַחַר אֵלוֹ, נֶאֱבָד מִן הַכֵּל. הַכֵּל בַּהֲפוּךְ זֶה מוֹת. אֲשֶׁרִיו שֶׁל אִישׁ שְׁלוֹם, כִּיעֲקֹב שְׁעוּלָה וְלֵא

תּוֹסַפְתָּא

קוּטְרָא דְקוּטְרָא וְכֵיָא, הוּהוּ סְלִיק לָגוּ לָגוּ, עַד לָא אֲשַׁפַּח אֶתְרַ בֵּית מוֹתְבָא. הֵהוּא אֶתְרַ לָאוּ אֶתְרַ, לָאוּ אֲשַׁתְּפַח לְעִילָא וְתַתָּא. מִכְּלָא אֶתְאָבִיד, אֲבָדוֹן הוּי מִכְּלָא, אֲבָדוֹן דְכוּרָא, סַמָּא"ל דְנִפְק מִהַתּוּבָא דְתוּקְפָא דִיצְחָק. אֲבָדוֹן וּמָוֶת נִוּקָבָא דִילֵיהּ, נְחַשׁ קֻדְמָאָה, אֲשֶׁת זְנוּנִים, דְכְּתִיב (מְשָׁלִי ה) רַגְלֵיהּ יִרְדוֹת מוֹת. וְאֵלִין תְּרִין, אֲבָדוֹן וּמָוֶת, שְׁמַעוּ תַקְפָּא דְהוּרְמָנוּ דְמַלְכָּא.

רְזָא וְסַתְרָא סְתִימָא (נ"א טְמִירָא) עֲלָאָה אֶתְאָבִיד (נ"א טְמִיר) מִכְּלָא, אֶתְאָבִיד (נ"א טְמִיר) מְרַעֲיוֹנִין (נ"א מְעִינִין) וְהַרְהוּרִין. (ס"א מָאן דַּאֲתַמְשֵׁד כְּתַר אֵלִין אֶתְאָבִיד מִכְּלָא. כֵּלָא כַּהֲפוּכָא דָא מוֹ דָּא מְבוּחֵי דְנִבְר שְׁלוֹם כִּיעֲקֹב דְסְלִיק וְלֵא אֲתַחֲשִׁבוּ עֵינֵינוּ כַּהֵיא תְנַנָּא וְנִבְחָ לַאֲתַקְרַבָּא בְּאִמַּת חוֹתְמָא דְמַלְכָּא קֻדְשָׁא. תָּא חוּי, טְמִירָא עֲלָאָה מִכְּלָא) מְנִיָּה נִפְק אֶת י', נְקוּדָה עֲלָאָה. מֵהֵאִי נְקוּדָה עֲלָאָה נִפְק כְּלָא. אֲמַשִּׁיךְ וְאִפִּיק ה', אֲמָא עֲלָאָה דְאֲשַׁקִּי

נְחַשְׁכוּ הַעֵינִים כִּיעֲשֵׂן הוּהוּ, וְנִבְחָ לַאֲתַקְרַבָּא בְּאִמַּת חוֹתְמָא דְמַלְכָּא קֻדְשָׁא. בָּא רָאָה, הַסְתַּר הַעֲלִיּוֹן מִהַכֵּל] מְנַמְנוּ צְאָה הָאוֹת י', הַנְּקֻדָּה הַעֲלִיּוֹנָה. מִהַנְּקֻדָּה הַעֲלִיּוֹנָה הַזֶּה צָא הַכֵּל, הַמְשִׁיךְ וְהוֹצִיא ה', הָאִם הַעֲלִיּוֹנָה שְׁמַשְׁקָה אֶת הַכֵּל.

מזה יצא ו', הסוד של שש שאוחז את כל הצדדים, שהוא מקל לבנה לח ולזו וערמון.

שתי הזרועות שאוחזות בו, אלו יוצאות ואוחזות בה"א התחתונה לחבר המשכון יחד ולהיות אחד. ואז שלש עשרה מדות נהיות אחת. והלכן נחקק על הגונים ועולה על הגונים כלם. זהו שכתוב מחשף הלכן, ואז נקרא (זכריה ב) ה' אחד ושמו אחד. ואז (תהלים כג) ה' רעי לא

אחסר, וכתוב בנאות דשא ירביצני על מי מנחות ינהלני נפשי ישובב וגו'. ע"כ תוספתא.

בא ראה, כך גם יעקב בחר את ירשתו וגורלו לחלקו, ועלה למעלה מפל הדרגות ונטל אותו לגורלו. מקל לבנה לח - הינו הדרגה הלכנה של צד הימין. ולזו וערמון - הינו הדרגה האדמה של צד שמאל.

ויפצל בהם פצלות לבנות - שהעביר מזה את הדין וחבר אותו לימין, והוא נכנס ביניהם ונטל אותם יחד ונעשה הכל אחד בשני גונים. ועם כל זה מחשף הלכן, שיתגלה הלכן על האדם. וכל זה למה? למשך את הדרגה הזו של גורלו ברכות מן המעין של הכל (של הנחל), ולשים את הדרגה הזו שהיא שלש פאחת.

ברהמים בשקתות המים - כמו שפארנו, ואז במעשה הזה של חכמה שופעות הברכות למטה ומשקים [ומתברכין] כל העולמות ושורות עליהם הברכות, כמו שפרשוק (בראשית מט) שכתוב בפקר יאכל עד וגו', ואחר מכאן - ולערב יחלק שלל, שיתברכו כל העולמות למטה. ויעקב נטל חלקו מאותן הברכות ששורות עליו למטה, משום שהוא חלקו וגורלו של הקדוש ברוך הוא.

לכלא. מהאי נפיק ו', רזא דשית דאחיד לכל סטרין, דאיהו, מקל לבנה לח, ולזו, וערמון.

תרין דרועין דאחידן ביה, אלין נפקי ואחידו בה"א תתאה, לחברא משכנא כחד ולמהוי חד. כדין, תליסר מכילן הוה חד. וחורא אתגליף על גוונין וסליק על גוון פלהו. הדא הוא דכתיב (בראשית ל) מחשף הלכן, וכדין אקרי (זכריה יד) יי אחד ושמו אחד. וכדין (תהלים כג) יי רועי לא אחסר. וכתיב בנאות דשא ירביצני על מי מנחות ינהלני נפשי ישובב וגו'. (ע"כ תוספתא)

הא חזי, הכי נמי יעקב, בירר אחסנתיה ועדביה לחולקיה, וסליק לעילא מפל דרגין, ונטיל ליה לעדביה. מקל לבנה לח, היינו דרגא חורא דסטר ימינא. ולזו וערמון, היינו דרגא סומקא דסטר שמאלא.

ויפצל בהן פצלות לבנות, דאעבר דינא מן דא, ואתחבר ליה בימינא, והוא עאל

בינייהו ונטיל לון פחדא ואתעביד פלא חד בתרי גווי. ועם פל דא, מחשף הלכן, דיתגלי חורא על סומקא. וכל דא למאי, לאמשכא לדרגא דא דעדביה ברכאן ממבועא דכלא (נ"א דנחלא), ולשוואה לדרגא דא דאיהו תלתא פחדא.

ברהמים בשקתות המים, כמה דאוקימנא. וכדין בעובדא דא דחכמתא נגדין

ברכאן לתתא, ומתשקיין (נ"א ומתברכאן) פלהו עלמין ושריין עליה ברכאן, כמה דאוקמוה.

דכתיב, (בראשית מט) בפקר יאכל עד וגו', ולבתר מכאן, (שם) ולערב יחלק שלל, (דף קטב ע"א)

לאתברכא כלהו עלמין לתתא. ויעקב נטל חולקיה, מאינון ברכאן, דשריין עליה לתתא, בגין דאיהו חולקיה ועדבא דקודשא בריך הוא.